bobo

leuk en leerzaam

Nr. 33
losse nummers f 1,30
België 21 F.

Kleutertje Knutsel
Twee tekenfilmpjes

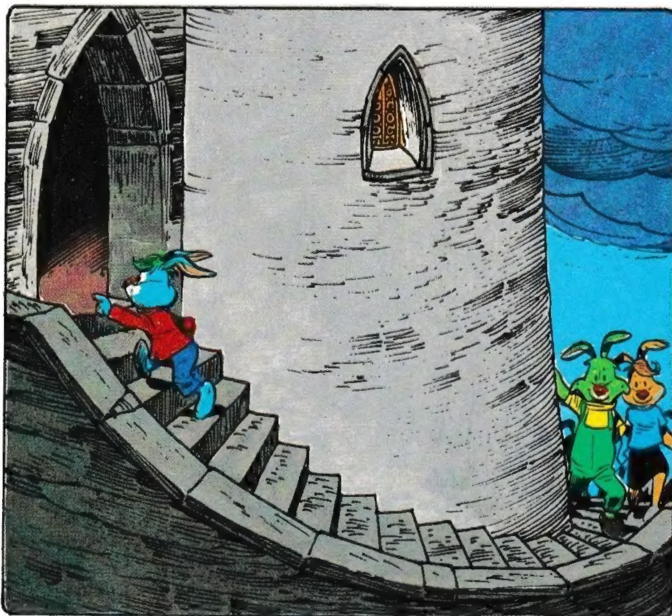
bobo

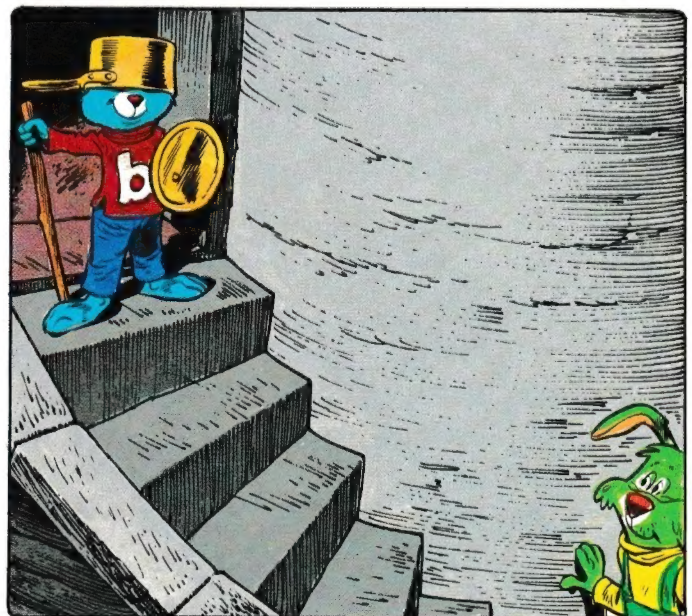
Alle vakantiedagen is het mooi weer geweest. Maar nu... Papa kijkt met een bezorgd gezicht naar de dikke, donkere wolken.

Vlakbij is een heel oud stadje, dat net één groot kasteel lijkt. „Veel meer dan vierhonderd jaar geleden woonden hier ridders," vertelt papa. „Net als op de film?" vraagt Bobo. „Met van die ijzeren kleren aan? En met echte zwaarden?" vraagt Boemsi.

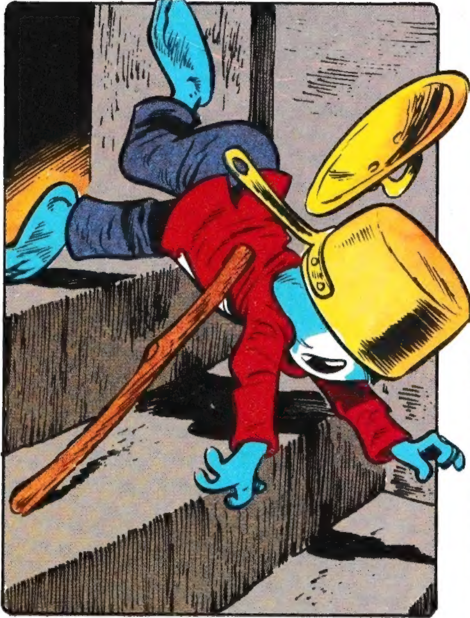

„Boven op de muren stonden de ridders op de uitkijk," vertelt papa. Iedereen klimt omhoog. Bobo holt vooruit. Helemaal boven kun je zelfs de zee zien. Daar is Bobo benieuwd naar.

Bobo ziet dat de mensen boven oude rommel hebben neergegooid. Hij vindt een oude pan, een deksel en een stok! „Halt!" roept hij. „Ik ben een ridder! Geen stap verder, jullie!"

ridder Bobo

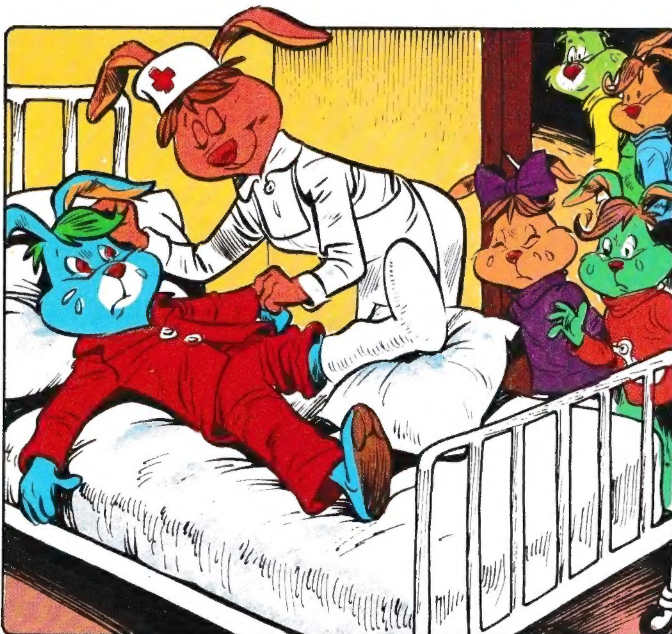
Ineens zakt de pan over zijn ogen. Bobo schrikt, grijpt, ziet niets meer. En valt! „Pak me! Hou me vast!" roept hij.

Maar zo gauw kan niemand hem pakken... Geschrokken zien ze Bobo de trap afrollen. En hij staat niet meer op!

Dat loopt heel slecht af! Bobo kan niet meer opstaan en papa moet de ziekenauto laten komen. Bobo heeft zijn been gebroken.

Die arme ridder Bobo! Hij is helemaal geen ridder meer, want hij huilt! Met zijn been in het gips moet hij in het ziekenhuis blijven. „En ik verstá die mensen niet eens..." snikt hij.

Na een paar dagen mag Bobo uit het ziekenhuis. En alle nieuwe vriendjes komen naar zijn gipsbeen kijken! Ze schrijven er allemaal hun naam op, met gekke tekeningen. „Ridder Bobo" heet hij nu!

Jip en Janneke

Eendje

Kijk eens, roept Jip. De kleine poes heeft iets! Ze speelt met iets. Wat is dat?

Jip en Janneke rennen door de tuin. Daar is de kleine poes.

Ze heet Vlekkie. En ze heeft iets gevangen. Het is geel.

Een vogeltje, gilt Janneke.

Ja, zegt Jip. Een kanarie! Stoute Vlek! Laat los, stoute Vlek!

Vlekkie schrikt heel erg. Want Jip en Janneke schreeuwen zo hard. En daar is ze bang voor. En ze laat het ding los.

Och, zegt Jip, het is een eendje.

Een jong eendje... zegt Janneke. En hij is niet dood.

Ze pakken het kleine eendje op. Hij is helemaal niet dood.

Hij is springlevend.

De poes heeft hem niet gebeten, zegt Jip.

Nee, zegt Janneke, we waren nog net op tijd.

Ze pakken het kleine eendje voorzichtig op.

Wat een schatje, zegt Janneke. Niet knijpen Jip.

Wat hebben jullie daar nou? vraagt moeder.

Een eendje! Een jong eendje! De kleine poes had het.

Ach, wat een liefje zegt moeder. Is hij gegewond?

Nee, hij heeft niets. Helemaal niets. Hij is alleen erg bang.

Ja, het kleine eendje is erg bang. Hij doet zijn bekje open en weer dicht. Maar hij kwaakt niet. Hij blaast een beetje. En de oogjes kijken zo bang.

Geen wonder dat hij bang is, zegt moeder. Het stoute eendje is weggelopen uit de sloot. Weggelopen van zijn moeder. En toen is hij

verdwaald. Dat gaat zo met stoute eendjes. En toen kwam hij in de tuin terecht. En ineens kwam daar onze poes. En het eendje werd gevangen door een monster, want hij vindt onze kleine poes natuurlijk een monster.

En nu is hij bij de mensen.
Daar schrikt hij ook weer van.

Maar wij zijn toch lief voor hem, zegt Jip.

Ja, wij moeten heel lief voor hem zijn. Wij zullen hem een teiltje water geven, waar hij in en uit kan.

En moeder brengt het eendje in de bijkeuken. Daar zit hij op een matje. En als hij wil kan hij in het water.

Maar hij wil niet. Hij wil ook niets eten. Geen brood en geen gras. En hij lust ook geen chocola, zegt Jip.

Waar zou het beest vandaan komen, zegt moeder. Weet je wat Jip. Jullie moeten hem naar boer Jansen brengen. Die heeft een moeder eend met jonge eendjes. Daar kan dit beest best bij.

He, mogen we hem houden? vraagt Jip.

He ja, zegt Janneke.

Nee, zegt moeder. We houden hem niet. Het arme dier moet een moeder hebben. Anders wordt hij ziek. Breng hem maar weg.

Jip en Janneke brengen het eendje heel voorzichtig weg. Naar de boerderij.

Is dit een eendje van u? vraagt Janneke aan de boer.

Ik weet het niet, zegt de boer. Ik heb de eendjes niet geteld. Maar zet hem er maar bij. Kijk, daar zitten de eenden in de sloot.

Jip en Janneke gaan naar de sloot. De moeder eend glijdt juist het water in. En achter haar gaan vijf kleine eendjes.

Jij er ook gauw bij... fluistert Jip. En hij laat het verdwaalde eendje in de sloot. Hij zwemt meteen achter de grote eend aan.

Kijk, die kleine pootjes gaan. Heel hard.

Jip en Janneke staan te kijken. Daar gaat de moeder eend. Met zes jonkies.

Nou heeft het eendje weer een moeder, zegt Jip.

Misschien *is* het echt zijn eigen moeder, zegt Janneke.

En de moeder eend roept Kwaak kwaak kwaak. Dat betekent: Heb ik geen leuke kinderen? En zo veel! Maar ze heeft niet eens gezien dat er een eendje bijkwam. Die domme moedereend.

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

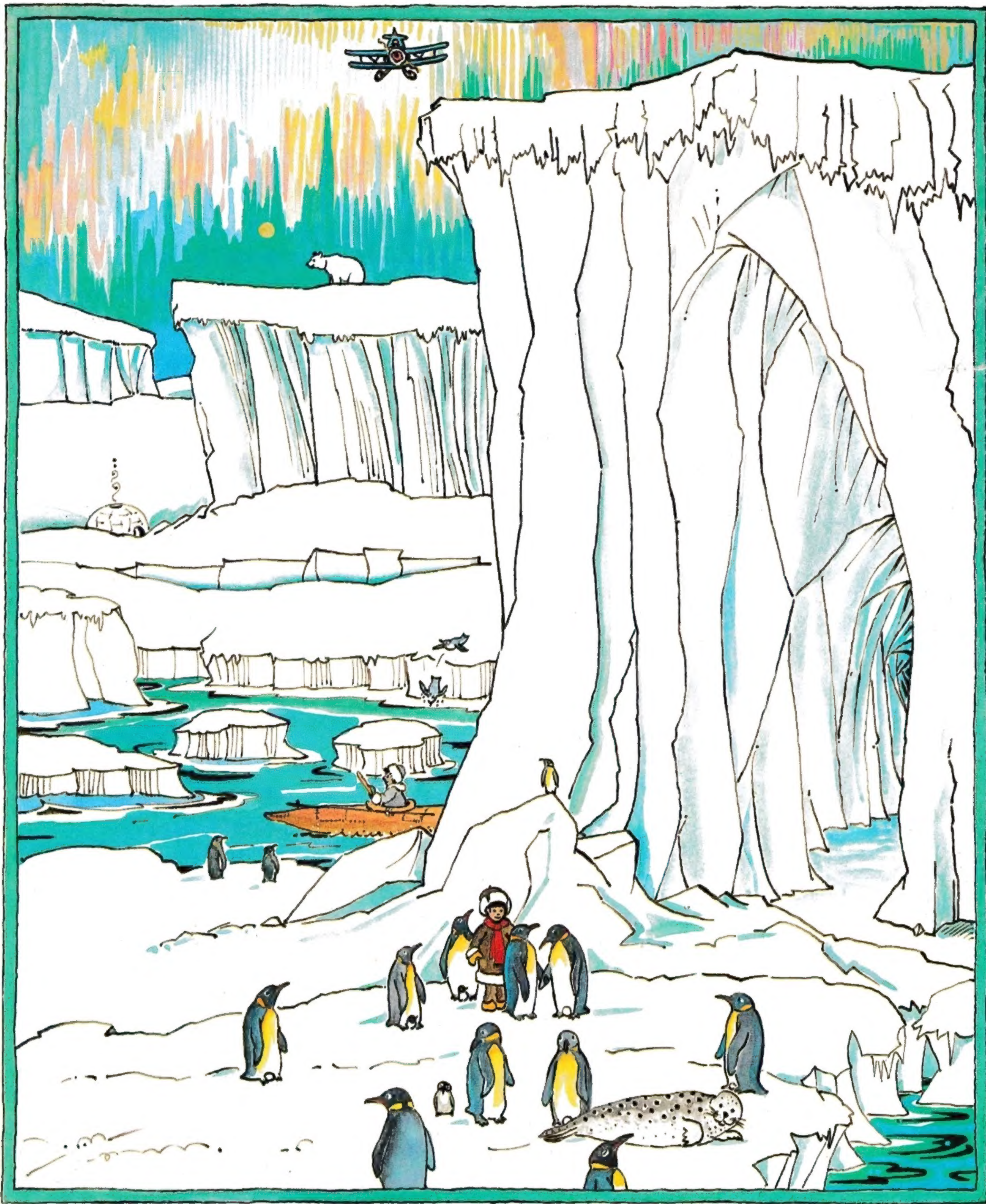
Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een pinguïn.
Op woensdagmiddag
komt hij
bij mij spelen,
in zijn deftige pak.
We drinken eerst thee.
Ik drink uit
een kopje
en mijn vriend
drinkt uit
de bloemenvaas.
Héél keurigjes.
Daarna spelen we
restaurantje.
Mijn vriend is de ober.
„Ik wil vis," roep ik.
Dan komt de ober
langzaam
aanwaggelen
met
een vis in zijn bek.
Om vijf uur
moet mijn vriend
naar huis.
Ik ga mee.
Als we bij hem
thuiskomen,
zit zijn wijfje
op een ei.
„Nu moet jij even zitten,"
zegt ze
tegen mijn vriend.
Hij rolt het ei
op zijn poten
en hangt zijn buik
er over heen.
„Weet je wat ik nu speel?
Ik speel een theemuts.
Dan blijft het ei
lekker warm".

In Holland staat een huis

Tekening: Danièle Bour

Het is zes uur in de morgen! Erg vroeg dus. Daarom liggen de meeste mensen nog in bed. Maar de bakker niet meer. Die moet brood bakken en veel lekkere taarten! Vertel jij eens wat er nog meer in het huis gebeurt. Maar wel zachtjes hoor, anders wordt iedereen wakker!

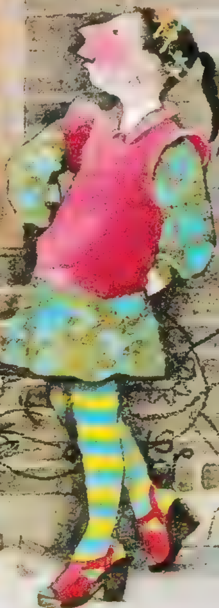
En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

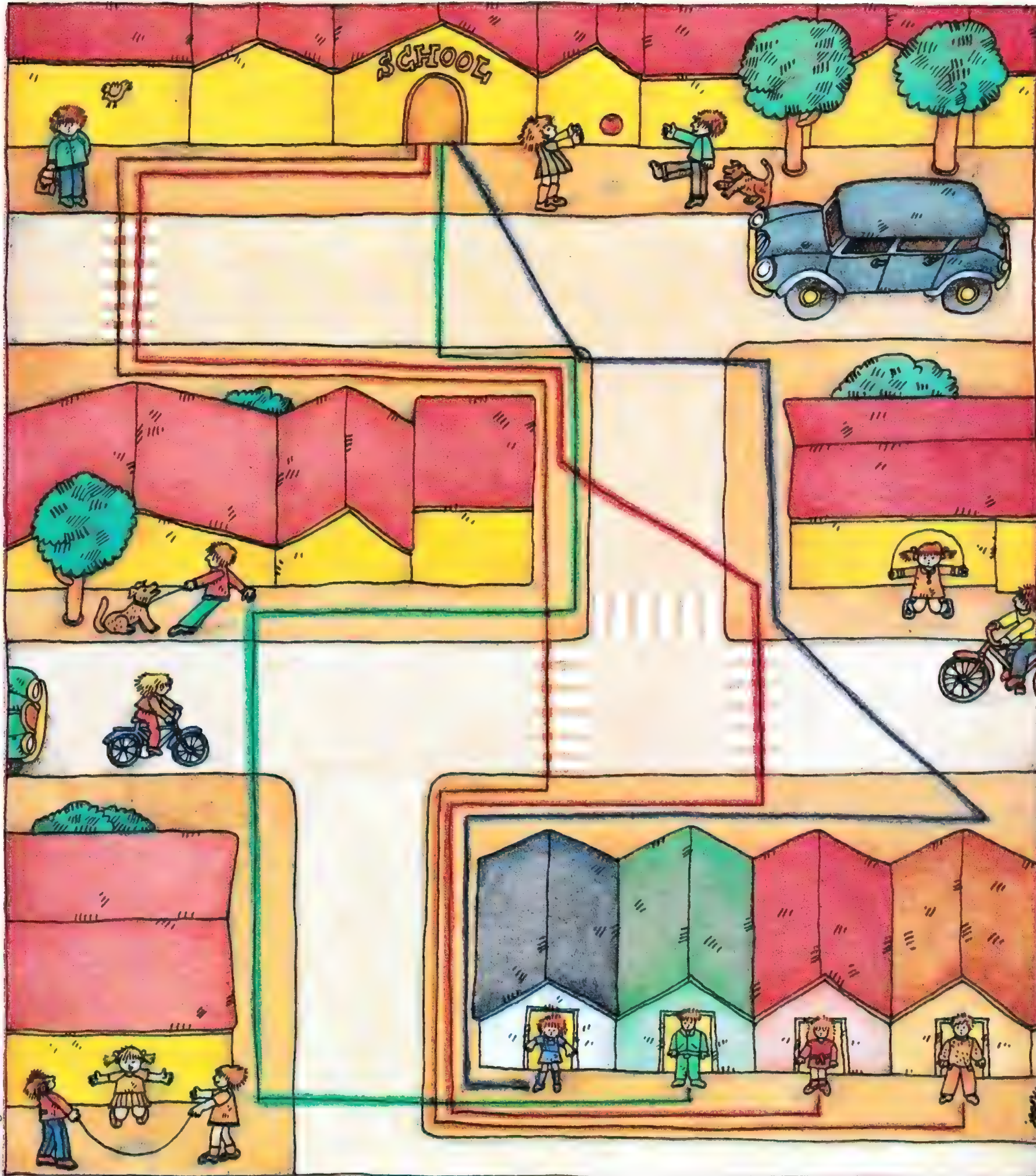
Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Waar moest ik zoeken? Hoe kon het gebeurd zijn? En waar dan toch? Ik had mijn rugzak al driemaal omgedraaid. „Kiena, Dotje, Poeska..." telde ik. Maar geen Zwef.
Zwef is weg — Zwef is weg — Zwef is weg.
„Denk goed na," zei ik tegen mijzelf. „Wat heb je gedaan? Waar heb je gelopen? Waar heb je vannacht geslapen?" Ik wist zeker dat Zwef in mijn rugzak zat toen ik wegging uit dat hotel. Ik knipoogde nog naar Zwef toen ik mijn rugzak dichtdeed. Ik knipoog toch niet zomaar, naar niks? Wat deed ik daarna? Ik liep door een straatje, stond even stil voor een winkel en ontmoette dat meisje zonder voortanden met die pikneus.
Ze keek naar mijn rugzak en grijnsde. Kon zij Zwef uit de rugzak hebben gepakt? Welnee. Daar kon ze niet bij. Toen ging ik naar het bos waar het nog nat was, maar de zon scheen alweer en ik was vrolijk. Ik floot zelfs domme deuntjes, zo vrolijk was ik. Ik had die daar in mijn rugzak ook een beetje gepest. Ze maakten weer ruzie met elkaar en toen zei ik: „Ik loop regelrecht met jullie naar een vuilnisbelt en daar smijt ik jullie allemaal uit mijn rugzak. Dan heb ik het eindelijk eens lekker rustig." Maar dat was een grapje. Zoiets doe ik toch niet echt. „Ik verkoop jullie aan het circus van Baas Bullebak en die voert jullie wel aan de leeuwen." Dat zei ik ook nog.
Misschien was dat wel niet zo grappig. Was Zwef misschien stilletjes uit mijn rugzak gesprongen. Nee. Dat wilde en kon ik niet geloven. Maar Zwef was weg! „Zwef, hou onmiddellijk op met plagen en kom terug. Kiena? Waar is Zwef."
„Hoe kan ik dat weten. Je stopt ons de hele dag in die donkere rugzak. Ik verveel me dood."
„Ach, jij. Zeurkous, kattekop, tuttebel. Ik wilde dat ik jou kwijt was. Nee, niet waar. Ik wil niemand kwijt zijn. Poeska? Waar kan Zwef zijn?"
„Ik weet het niet, ik snap het niet," antwoordde Poeska zacht.
„Ik lag onderop en Zwef boven..."
„Poeska? Huil je nou uit je ene oog? Niet huilen, Poeska. We vinden Zwef wel. Natuurlijk vinden we Zwef. Waar ben ik gaan zitten tekenen? Boven op de heuvel. Ik tekende bomen en piepkleine huizen en wolken en vliegende bladeren. Daarna stopte ik mijn tekenspullen in mijn rugzak en liep ik weer verder. Kon Zwef er toen uitgevallen zijn. Met een zachte plof? Terug dan. Hollen sufferd. Stel je voor dat er daar iemand van het circus loopt. — Aha, een clown — denkt die natuurlijk.
— Die neem ik lekker mee naar mijn circus. — Maar daar kwam niets van in. Ik liep zo hard als ik kon. Ik was bijna boven op de heuvel, buiten adem van het hollen. „Zwef!" riep ik. „Zwef, Zwef."
Ik keek om me heen. De wind speelde met de bladeren van de bomen, tilde ze van de grond en blies ze op hoopjes.
„Meneer van het circus, kom tevoorschijn en geef Zwef terug," riep ik. Ik schopte de hoopjes bladeren uit elkaar, lag op mijn knieën te zoeken en verloor ook nog mijn bril.
„Ben je daar eindelijk?" hoorde ik een neuzelige stem vanonder een hoopje bladeren met een rode neus ertussen.
„Zwef," hijgde ik! „Zwef, ze hebben je niet te pakken gekregen, die van het circus."
„De wind heeft me goed verstopt," zei Zwef. „Het meisje zonder voortanden met die pikneus heeft nog naar me lopen zoeken. Maar ik wist wel dat je terug zou komen. Ik was niet bang hoor."
„Hoe is het gebeurd," vroeg ik.
„Gewoon, uit je tas gevallen toen je je schetsboek erbij stopte."
„Met een zachte plof zeker?"
„Met een zachte plof."
„Ook stom."
Daar gingen we weer.
Gelukkig met z'n allen.

MA DE LUXE
PATRIC
IS
gek!

Tekening: Jean Cameron

Wie van de vier?

't Is bijna negen uur. Daarom gaan deze vier kinderen naar school. Het meisje dat in het blauwe huisje woont, neemt de blauwe weg naar school. Ook de anderen volgen de weg die dezelfde kleur als het huisje heeft. Eén van de vier neemt de goede, veilige weg. Wie is dat?

PUZZEL

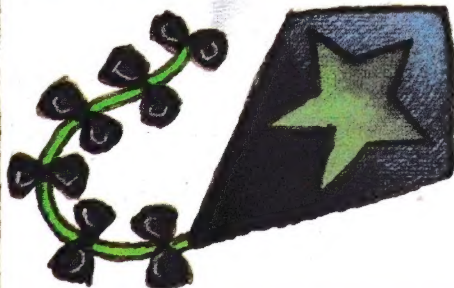
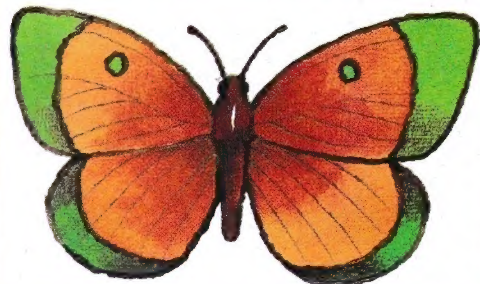

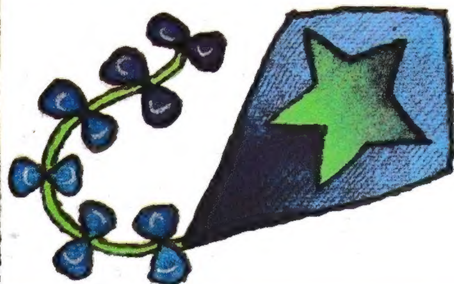
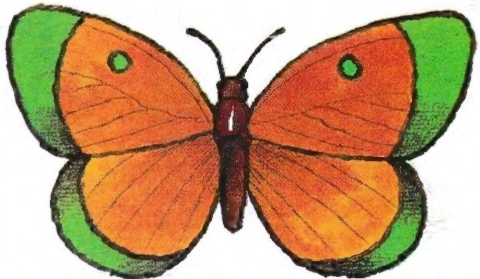
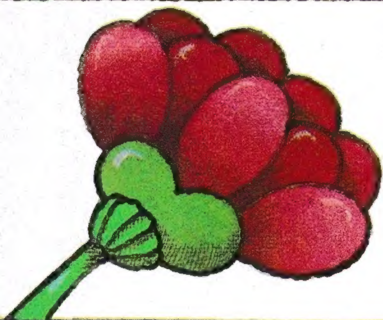
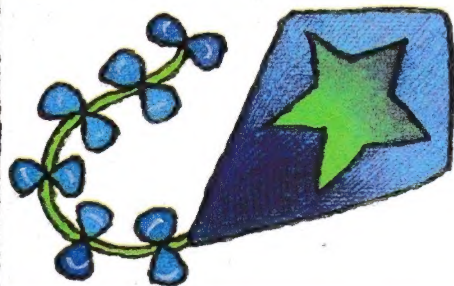
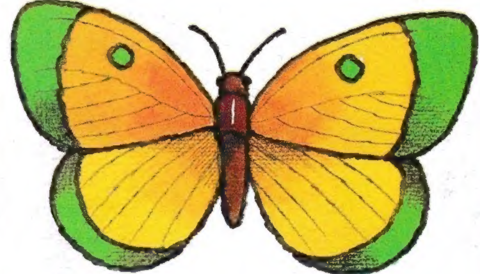
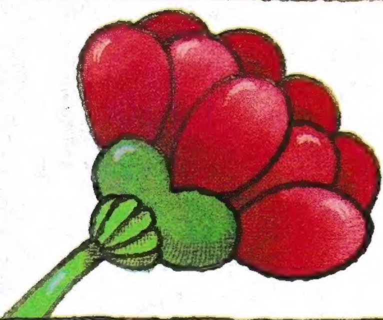
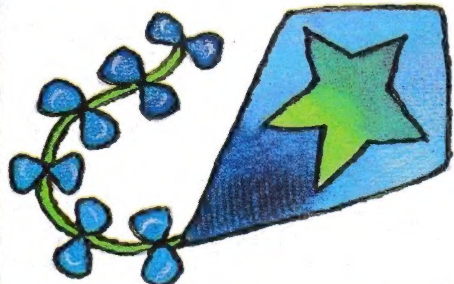
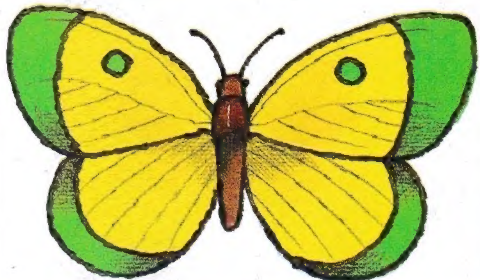
Knip deze schoolpleinpuzzel op de zwarte lijnen uit. Probeer daarna de stukjes weer aan elkaar te leggen. Met de achterkant van de puzzel kun je nog een spel spelen.

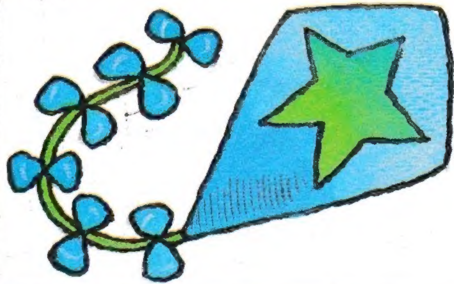
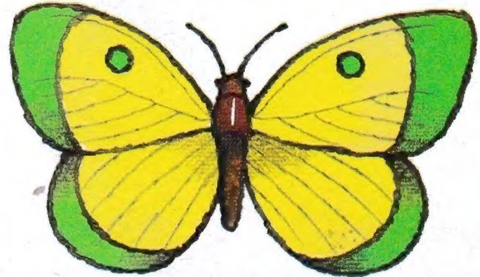
Tekening: Francien van Westering

Van donker naar licht

Het bovenste plaatje van ieder rijtje is donker van kleur. Het volgende plaatje iets lichter. Het onderste plaatje is heel licht. Knip de bloemen, vliegers en vlinders uit en leg ze weer op goede volgorde van donker naar licht.

beste ouders

Een schoolbord met een slurf

Dit schoolbord is weer eens wat anders dan de gewone rechttoe rechtaan schoolborden. De buik van de olifant is zwart gemaakt. Hier kan uw kleuter een tekening op maken, kleine sommetjes of de eerste woorden opschrijven die hij op school geleerd heeft. De prijs van dit grappige olifanten-schoolbord is f 4,95. In de goede speelgoedzaak kunt u ze kopen.

Opbergdoosje voor op school

Als een kind voor het eerst naar de basisschool gaat, wil hij natuurlijk iets hebben om z'n potloden in op te bergen. Deze houten doos zal dan goed van pas komen. Er zit zelfs een klein vakje in voor een vlakgum of een punteslijper. Prijs: f 10,—. Te koop in de speelgoedzaak.

Aap-noot-miespuzzel

De bekende leesplankplaatjes van tekenaar Jetses zijn nu ook in puzzelvorm verkrijgbaar. De grote stukken nodigen zelfs de allerkleinsten uit, om de puzzel in elkaar te leggen. De afmetingen zijn: 62 x 94 cm. Als uw kleuter uitgepuzzeld is, kunnen alle stukken in de bijgeleverde koffer opgeborgen worden.
Te koop in de speelgoedzaak.
Prijs: f 14,95.

Potloodpoppetje

Van een saai potlood maakt u samen met uw kind heel eenvoudig dit grappige potloodpoppetje. Wat lapjes stof en een balletje van piepschuim is het enige dat u nodig heeft. Teken eerst het gezicht op het kopje en druk het voorzichtig op het potlood. Daarna wordt het kopje met een muts en een kraag „aangekleed". Dat zal een succes zijn in de klas!

Kleutertje Knutsel
Volgende week:

Trakteerzak voor een jarige job

Een verjaardag is voor een kind altijd een groot feest. En bij een verjaardag hoort trakteren. Daarom zit er volgende week in Kleutertje Knutsel een trakteerzak. U kunt er snoepjes instoppen en als u liever geen zoetigheid wilt uitdelen, kunt u er hartige hapjes indoen.

bobo **Nr. 33 - 17 augustus 1979**
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

WEER
lucht
dunne wolken
dikke wolken
donkere wolken
misschien gaat het wel
regenen
hagelen
sneeuwen
nee hoor:
daar komt de zon!

